



MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2014. január 22., szerda

Tartalomjegyzék

11/2014. (I. 22.) Korm. rendelet	Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya közötti felsőoktatási és tudományos együttműködésről szóló egyezmény kihirdetéséről	740
2/2014. (I. 22.) NGM rendelet	Egyes pénztárgéphasználattal kapcsolatos miniszteri rendeletek módosításáról	744
2/2013. KMJE jogegységi határozat	A Kúria közigazgatási-munkaügyi jogegységi határozata	746
6/2014. (I. 22.) ME határozat	Helyettes államtitkár kinevezéséről	751

III. Kormányrendeletek

A Kormány 11/2014. (I. 22.) Korm. rendelete

Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya közötti felsőoktatási és tudományos együttműködésről szóló egyezmény kihirdetéséről

- 1. §** A Kormány e rendelettel felhatalmazást ad a Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya közötti felsőoktatási és tudományos együttműködésről szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.
- 2. §** A Kormány az Egyezményt e rendelettel kihirdeti.
- 3. §** Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya közötti felsőoktatási és tudományos együttműködésről szóló egyezmény

Magyarország Kormánya képviseletében az Emberi Erőforrások Minisztériuma és Kuvait Állam Kormánya képviseletében a Felsőoktatási Minisztérium (a továbbiakban: a Szerződő Felek) attól a szándéktól vezérelve, hogy megerősítsék kétoldalú kapcsolataikat és együttműködésüket az oktatás és tudományos kutatás területén, a következőkben állapodtak meg:

1. cikk

A Szerződő Felek évente tanulmányi ösztöndíjakat bocsátanak egymás rendelkezésére, mind szakmai, mind felsőoktatási képzési területeken. Az ösztöndíjak pontos száma és a szakterületek további egyeztetés tárgyát képezik a Szerződő Felek között.

2. cikk

A Szerződő Felek ösztönzik az együttműködést az oktatás és kutatás területén az egyetemek, főiskolák, felsőoktatási intézmények és kutatóközpontok között, mindkét államban.

3. cikk

A Szerződő Felek felsőoktatással és tudományos kutatással kapcsolatos tapasztalatokat, folyóiratokat és egyéb publikációkat bocsátanak egymás rendelkezésére.

4. cikk

A Szerződő Felek, abból a célból, hogy erősítsék a kétoldalú együttműködést a közös érdeklődésre számot tartó területeken, ösztönzik a felsőoktatási tisztviselőket, oktatói személyzetet, kutatók kölcsönös látogatásait. Továbbá szorgalmazzák a tudományos és oktatási delegációk kölcsönös cseréjét.

5. cikk

A Szerződő Felek oktatási programokat és a felsőoktatási rendszer, intézmények, és az alkalmazott tudományi és műszaki főiskolák esetleges változásaival kapcsolatos információkat bocsátanak egymás rendelkezésére, valamint közös szakmai műhelyeket hoznak létre.

6. cikk

A Szerződő Felek tájékoztatják egymást az általuk kiadott diplomák és bizonyítványok egyenértékűségéről.

7. cikk

A Szerződő Felek információt és adatokat szolgáltatnak egymás részére a két ország oktatási intézményeinek elismerésével és akkreditációjával kapcsolatban.

8. cikk

A Szerződő Felek ösztönzik a közvetlen kommunikációt a két ország felsőoktatási intézményei és tudományos kutatóintézetei között.

9. cikk

A Szerződő Felek ösztönzik a tudományos találkozók, konferenciák, viták, oktatási és tudományos műhelyekben való részvételt mind helyi, mind nemzetközi szinten.

10. cikk

A Szerződő Felek felsőoktatási intézményi hallgatói delegációkat küldenek egymáshoz a mindkét országban zajló oktatási, kulturális és sportrendezvényeken való részvétel céljából.

11. cikk

A Szerződő Felek javasolják, hogy a jelen Egyezmény alapján érkező delegációk angol nyelvtudással rendelkezzenek.

12. cikk

A Vegyes bizottság – a két szerződő Felet képviselve – 3 évente egyszer felváltva és rendszeresen ülésezik vagy az egyik vagy a másik Fél kérésére vagy Kuvaitban vagy Magyarországon.

A következő feladatkör tekintetében:

- az Egyezményből fakadó félreértelmezések rendezése,
- az Egyezmény keretén belül fakadó végrehajtási programok aláírása,
- az Egyezményben történő lehetséges változtatások átvezetéséről szóló megbeszélés.

13. cikk

A jelen Egyezmény nem befolyásolja azokat a kötelezettségeket, amelyek Magyarország európai uniós tagságából fakadnak. Következésképpen a jelen Egyezmény rendelkezései nem értelmezhetőek úgy, mint amelyek érvénytelenítik, módosítják vagy bármilyen más módon befolyásolják a Magyarországnak különösen az Európai Unió alapját képező szerződésekből, valamint az Európai Unió elsődleges és másodlagos jogából származó kötelezettségeit.

14. cikk

Az Egyezmény végrehajtásával vagy a szöveg értelmezésével kapcsolatban felmerülő vitákat tárgyalások és konzultációk útján kell rendezni harmadik Fél vagy nemzetközi bírói fórum bevonása nélkül.

15. cikk

- (1) A jelen Egyezmény azon utolsó írásbeli jegyzék kézhezvétele utáni 30. napon lép hatályba, amelyben a Szerződő Felek diplomáciai úton tájékoztatják egymást arról, hogy eleget tettek az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső jogi követelményeknek.
- (2) Ezen Egyezmény módosítható a Szerződő Felek kölcsönös, írásos jegyzőkönyvei útján, mely módosítások az Egyezmény szerves részét képezik. A módosítás az (1) bekezdés szabályai szerint lép hatályba.
- (3) Jelen Egyezmény öt évig marad hatályban és ugyanilyen időszakokra meghosszabbítható, kivéve, ha a Szerződő Felek valamelyike az Egyezmény lejártá előtt hat hónappal írásban jelzi a Megállapodás felmondásának szándékát.

Készült Kuvaitvárosban, 2013. december hónap 2. napján, két eredeti példányban, magyar, arab és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

Magyarország Kormánya nevében
Csillag Ferenc
Rendkívüli és Meghatalmazott
Nagykövet

Kuvait Állam Kormánya nevében
Rashid Al-Nuwahedh
Államtitkár
Felsőoktatási Minisztérium

Agreement of Cooperation between the Government of The State of Kuwait and The Government of Hungary in the field of Higher Education and Scientific Research

The Government of Hungary (represented by the Ministry of Human Resources) and the Government of The State of Kuwait (represented by The Ministry of Higher Education), hereinafter referred to as "Contracting Parties",
Desiring to strengthen ties and bilateral relations and cooperation in the fields of education and scientific research,
Have agreed to the following:

Article (1):

Both Contracting Parties shall annually exchange Academic scholarships, in both technical and professional education. Numbers and fields of studies are mutually agreed according to formal correspondences.

Article (2):

Both Contracting Parties shall encourage cooperation in the fields of education, and research between the university, higher education institutions, and research centres in both countries.

Article (3):

Both Contracting Parties shall exchange experience, printed matters, periodicals, and publication related to higher education, and scientific research.

Article (4):

Both Contracting Parties shall encourage visiting exchange of higher education officials, academic staff and researchers to strengthen bilateral cooperation in all fields of mutual interest.
Scientific and educational delegations shall also be encouraged.

Article (5):

Both Contracting Parties shall exchange educational plans and any updates may occur on higher education system, institutions, applied and technical colleges, and establishing joint workshops.

Article (6):

Both Contracting Parties shall exchange information of equivalency and degrees awarded by them.

Article (7):

Both Contracting Parties shall exchange data and information regarding recognition and accreditation of educational institutions in both countries.

Article (8):

Contracting Parties shall develop direct communications between higher education institutions and scientific research institutions in both countries.

Article (9):

Contracting Parties shall encourage participation in academic meetings, conferences, debates, educational and scientific workshops both local and international.

Article (10):

Both Contracting Parties shall exchange university students' delegations to participate in education, cultural, and sport activities that take place in both countries.

Article (11):

Both Contracting Parties suggest that delegations of the present agreement should speak English.

Article (12):

A joint commission – representing the two Contracting Parties – shall be hold alternately and periodically meeting in Hungary or the State of Kuwait, once in every three years or at the request of one of the two Contracting Parties.

The following responsibilities are:

- 1- Reach settlement of misinterpretation that might result from the application of this Agreement.
- 2- Signing executive programs within the frame of this Agreement.
- 3- Taking discussion of the entries of possible modification on this Agreement.

Article (13):

Commitments originating from the membership of Hungary in the European Union are not affected by the present Agreement. As a consequence of this, provisions of the present Agreement shall not be interpreted in a way that it would annul, amend or have any other effect on the commitments of Hungary originating especially from the treaties forming the basis of the European Union, as well as those commitments originating from the primary and secondary legislation of the European Union.

Article (14):

Any dispute arising between the Contracting Parties in relation to the interpretation or implementation of the Agreement shall be settled by negotiations and consultations between the Contracting Parties without reference to any third Party or an international tribunal.

Article (15):

- (1) This Agreement shall enter into force on the thirtieth (30th) day after the date of receipt of the last written notification by which the Contracting Parties notify each other, through diplomatic channels of the completion of their internal legal procedures required for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.
- (2) The Agreement may be amended only by mutual written consent of the Contracting Parties. Any amendment shall be made in the form of a protocol constituting an integral part of the Agreement. The amendment shall enter into force in accordance with the provisions of paragraph (1).
- (3) This Agreement shall remain in force for a period of five years and may be renewed for periods of equal length unless one of the Contracting Parties declares its intention to terminate the Agreement by a written declaration six months prior the expiry of the Agreement.

Done at Kuwait City on the 2nd of December 2013, in two originals, each in Hungarian, Arabic, and English languages, all texts being equally authentic. In the event of any divergence in interpretation, the English text shall prevail.

For
The Government of
Hungary
H. E. Ferenc Csillag
Ambassador of Hungary
to the State of Kuwait

For
The Government of
The State of Kuwait
Rashid Al-Nuwahedh
Undersecretary of the Ministry of
Higher Education”

- 4. §**
- (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) A 2. § és a 3. § az Egyezmény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) Az Egyezmény, valamint a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.
 - (4) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről az oktatásért felelős miniszter gondoskodik.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A nemzetgazdasági miniszter 2/2014. (I. 22.) NGM rendelete egyes pénztárgéphasználattal kapcsolatos miniszteri rendeletek módosításáról

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 1. melléklet 11. pontjában és az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § b) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva,

a 2. alcím tekintetében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 260. § (1) bekezdés e) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § c) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva,

a következőket rendelem el:

1. A nyugtaadási kötelezettség pénztárgéppel való teljesítésére kötelezett adóalanyoknak a pénztárgép jogszabályban meghatározott, online kapcsolatra képes, adóügyi ellenőrzési egységgel rendelkező pénztárgépre való 2013. évi cseréjéhez nyújtott támogatásról, valamint ezzel és az online kapcsolatra képes, adóügyi ellenőrzési egységgel rendelkező pénztárgép bevezetésével összefüggésben egyes miniszteri rendeletek módosításáról szóló 16/2013. (VI. 3.) NGM rendelet módosítása

1. § A nyugtaadási kötelezettség pénztárgéppel való teljesítésére kötelezett adóalanyoknak a pénztárgép jogszabályban meghatározott, online kapcsolatra képes, adóügyi ellenőrzési egységgel rendelkező pénztárgépre való 2013. évi cseréjéhez nyújtott támogatásról, valamint ezzel és az online kapcsolatra képes, adóügyi ellenőrzési egységgel rendelkező pénztárgép bevezetésével összefüggésben egyes miniszteri rendeletek módosításáról szóló 16/2013. (VI. 3.) NGM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 12. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § (1) Az eladási ár támogatás összegével megegyező részének kiutalását az eladó a 11. § (2) bekezdése szerint értékesített, – a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel – 2014. január 31-ig üzembe helyezett pénztárgépek után, az állami adóhatósághoz legkésőbb 2014. április 30-ig – az erre a célra rendszeresített nyomtatványon – benyújtott kérelmében igényelheti. A kiutalás igénylésére vonatkozó határidő jogvesztő, igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően az eladó az eladási ár támogatás összegével megegyező részének kiutalását a 11. § (2) bekezdése szerint értékesített, 2014. február 28-ig üzembe helyezett pénztárgépek után is kérheti abban az esetben, ha a Rendeletben foglalt előírásoknak megfelelő pénztárgépet

a) az elektronikus naplóval nem rendelkező pénztárgépet üzemeltető 2013. október 1-je előtt,

b) az elektronikus naplóval rendelkező pénztárgépet üzemeltető 2013. december 31-ig

megrendelte – ideértve azt az esetet is, ha az a) és b) pont szerinti határidőig leadott megrendelést módosították vagy megszüntették és helyette új rendelést adtak le –, és az üzemeltető a pénztárgép üzembe helyezését semmilyen módon nem késleltette.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott feltételek fennállásáról az üzemeltető az üzembe helyezés napjáig az eladónak írásban nyilatkozik. Az eladó a nyilatkozatot az adózás rendjéről szóló törvény szabályai szerint köteles megőrizni.

(4) Az (1) bekezdés szerinti kérelemben az eladó adatain (neve/elnevezése, székhelye, adószáma) túl fel kell tüntetni az eladónál érvényesített, a támogatás igénybevételére jogosító egyedi kódot és az igényelt támogatás összegét, valamint – a (2) bekezdés szerinti esetekben – a (3) bekezdés szerinti üzemeltetői nyilatkozat megtételének tényét.”

2. § A Rendelet 14. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben az állami adóhatóság megállapítja, hogy az üzemeltető a 4. §-ban meghatározott feltételeknek nem felelt meg, vagy a 12. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozata valótlan, és a részére kiadott igazolás alapján az eladó támogatás kiutalását kérte, úgy a támogatás jogosulatlan igénybevételét és annak jogkövetkezményeit az üzemeltető terhére állapítja meg.”

2. A nyugtakibocsátásra szolgáló pénztárgépek üzemeltetésének, szervizelésének egyes, az adóügyi ellenőrző egységgel rendelkező pénztárgépekre való átállást elősegítő szabályokról szóló 50/2013. (XI. 15.) NGM rendelet módosítása

3. § A nyugtakibocsátásra szolgáló pénztárgépek üzemeltetésének, szervizelésének egyes, az adóügyi ellenőrző egységgel rendelkező pénztárgépekre való átállást elősegítő szabályokról szóló 50/2013. (XI. 15.) NGM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 7. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A (3) bekezdést nem kell alkalmazni azon pénztárgép tekintetében, amely vonatkozásában az adóalany a Rendelet 3. §-a szerinti egyedi mentesítésben részesült, illetve amely vonatkozásában az adóalany a Rendelet 2. § (2) bekezdésében foglaltak szerint teljesíti az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 178. § (1a) bekezdése szerinti adatszolgáltatási kötelezettségét.”

4. § A Rendelet a következő 9/A. §-sal egészül ki:
„9/A. § (1) A Rendelet 1. § (1) bekezdése alapján pénztárgép használatra kötelezett olyan adóalany, aki (amely) az Áfa tv. 166. §-a szerinti nyugtakibocsátási kötelezettségét az Áfa tv. 166. § (2) bekezdésében foglaltak szerint kizárólag számla kibocsátásával teljesíti, az Áfa tv. 178. § (1a) bekezdés vonatkozásában úgy kell tekinteni, mint aki nyugtaadási kötelezettségének gépi nyugtakibocsátással tesz eleget. Ezen adóalany az Áfa tv. 178. § (1a) bekezdésében meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségének a Rendelet 2. § (1) bekezdésétől eltérően a Rendelet 1. mellékletében foglalt tevékenysége tekintetében olyan módon köteles eleget tenni, hogy az e tevékenységéhez kapcsolódóan kibocsátott számlák valamennyi adatát – az állami adóhatóság által meghatározott struktúrában – a számla kibocsátásának keltét alapul véve naponkénti bontásban, naptári hetente, a tárgyhetet követő hét negyedik napjáig, elektronikus úton megküldi az állami adóhatóságnak.
(2) A Rendelet 1. § (1) bekezdése alapján pénztárgép használatra kötelezett olyan adóalany, aki (amely) az Áfa tv. 166. §-a szerinti nyugtakibocsátási kötelezettségét az Áfa tv. 166. § (2) bekezdésében foglaltak szerint kizárólag számla kibocsátásával teljesíti, köteles ezt a tényt az állami adóhatóságnak a Rendelet 1. melléklete szerinti tevékenységének megkezdését követő 5 napon belül az e célra rendszeresített nyomtatványon elektronikus úton bejelenteni.
(3) Amennyiben a (2) bekezdés szerinti bejelentés megtételét követően az adóalany a Rendelet 1. melléklete szerinti tevékenységét megszünteti, köteles ezt a tényt a tevékenység megszüntetését követő 5 napon belül az állami adóhatóságnak az e célra rendszeresített nyomtatványon elektronikus úton bejelenteni.
(4) Abban az esetben, ha a (2) bekezdés szerinti bejelentés megtételét követően az adóalany nyugtakibocsátási kötelezettségét online kapcsolatra képes, adóügyi ellenőrzési egységgel rendelkező pénztárgéppel kívánja teljesíteni, az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettsége csak az online kapcsolatra képes, adóügyi ellenőrzési egységgel rendelkező pénztárgép beüzemelésének időpontjáig áll fenn.”

5. § A Rendelet a következő 11. §-sal egészül ki:
„11. § (1) A 9/A. § rendelkezéseit a Rendelet 1. mellékletében foglalt tevékenységről kiállított azon számlák vonatkozásában kell először alkalmazni, amelyek kibocsátása 2014. február 28-át követően történik.
(2) A Rendelet 1. § (1) bekezdése alapján pénztárgép használatra kötelezett olyan adóalany, aki (amely) az Áfa tv. 166. §-a szerinti nyugtakibocsátási kötelezettségét az Áfa tv. 166. § (2) bekezdésében foglaltak szerint kizárólag számla kibocsátásával teljesíti, köteles ezt a tényt az állami adóhatóságnak az egyes pénztárgéphasználattal kapcsolatos miniszteri rendeletek módosításáról szóló 2/2014. (I. 22.) NGM rendelet hatálybalépését követő 15 napon belül az e célra rendszeresített nyomtatványon, elektronikus úton bejelenteni.”

3. Záró rendelkezések

6. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Varga Mihály s. k.,
nemzetgazdasági miniszter

VII. A Kúria határozatai

A Kúria 2/2013. KMJE jogegységi határozata

A Kúria héttagú közigazgatási-munkaügyi jogegységi tanácsa a Kúria Közigazgatási-Munkaügyi Kollégiumának Vezetője által kezdeményezett jogegységi eljárásban meghozta a következő

jogegységi határozatot:

A Kkv. tv. 12/A. §-a az adó- és vámhatósági eljárás, valamint a felnőttképzési tevékenységet folytató intézmények ellenőrzésére irányuló eljárások kivételével a kis- és középvállalkozásokat érintő bármely hatósági eljárás során alkalmazandó, amennyiben a megállapított jogszabálysértés következtében emberi élet, testi épség vagy egészség közvetlen veszélye, környezetkárosodás, vagy tizenhatalmadik életévüket be nem töltött személyek védelmét célzó jogszabályi rendelkezés megsértése nem következett be.

Indokolás

- I. A Kúria Közigazgatási-Munkaügyi Kollégiumának Vezetője a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32. § (1) bekezdés a) pontja alapján az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében jogegységi eljárás lefolytatását kezdeményezte a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük előmozdításáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban Kkv. tv.) 12/A. § rendelkezésének egységes értelmezésére, az alábbiak szerint:

- a Kkv. tv. 12/A. §-ában foglaltak milyen hatósági ügyekben alkalmazhatók;
- milyen módon érvényesülnek a különböző típusú közigazgatási szankciók bírósági felülvizsgálatuk iránt indult közigazgatási perekben.

A Kkv. tv. 12/A. § jelenleg hatályos szövege szerint: A hatósági ellenőrzést végző szervek kis- és középvállalkozásokkal szemben az első esetben előforduló jogsértés esetén – az adó- és vámhatósági eljárást és a felnőttképzési tevékenységet folytató intézmények ellenőrzésére irányuló eljárást kivéve – bírság kiszabása helyett figyelmeztetést alkalmaznak, illetve kötelesek megvizsgálni a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 94. § (1) bekezdés a) pontjában szabályozott eljárás alkalmazásának lehetőségét. Nincs lehetőség a bírságtól való eltekintésre, amennyiben a bírság kiszabásának alapjául szolgáló tényállás megvalósulásával emberi élet, testi épség vagy egészség került közvetlen veszélybe, környezetkárosodás következett be, vagy tizenhatalmadik életévüket be nem töltött személyek védelmét célzó jogszabályi rendelkezések megsértésére került sor.

Az indítványozó szerint a fenti jogszabály gyakorlati elemzése során megállapítható volt, hogy a Kkv. tv. 12/A. § alkalmazhatósága és ezáltal jogkövetkezményei vonatkozásában a kúriai, valamint az elsőfokú ítélkezési gyakorlat egymástól eltér. A Kúria ítélkezési gyakorlata a közigazgatási szakágat illetően egységesnek tekinthető, a közigazgatási és munkaügyi szakágat illetően azonban eltérés állapítható meg.

Az elsőfokú ítélkezési gyakorlat megosztott. A Fővárosi Törvényszék – egyezően a Kúria közigazgatási szakágának véleményével – arra az álláspontra helyezkedett, hogy a törvény céljából kitűnően annak alkalmazására kizárólag kis- és középvállalkozások támogatásával összefüggésben, a felsorolt támogatások felhasználásával kapcsolatban indult olyan ellenőrzési eljárásokban kerülhet sor, amelyek adóval, vámmal nincsenek összefüggésben.

Az Észak-magyarországi Regionális Közigazgatási és Munkaügyi Kollégium bírái eltérő gyakorlatot folytatnak. Az egyik álláspont a Kúria közigazgatási szakág korábban említett gyakorlatát követi.

A másik álláspont szerint a Kkv. tv. 12/A. §-ában foglaltak minden olyan eljárásban alkalmazhatók, amelynek során hatósági ellenőrzés történik, az abban foglalt kivételek figyelembe vétele mellett, mivel a törvény 2. § szerinti hatálya általánosságban is kiterjed a mikro, kis- és középvállalkozásokra.

Az Alföldi Regionális Közigazgatási és Munkaügyi Kollégium többségi álláspontja egyezik a Kúria közigazgatási szakág gyakorlatával, ezzel ellentétes a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság véleménye, miszerint a Kkv. tv. 12/A. §-át az abban foglalt kivételeket figyelembe véve valamennyi más hatóság eljárása során alkalmazni kell.

A Dél-dunántúli Regionális Közigazgatási és Munkaügyi Kollégium szerint nemcsak környezetvédelemmel összefüggő jogsértés esetén, hanem adó- és vámhatósági eljárásokban is alkalmazható a 12/A. §.

Az Észak-dunántúli Regionális Közigazgatási és Munkaügyi Kollégium – úgy a közigazgatási, mint a munkaügyi szakág – egységes abban, hogy a Kkv. tv. 12/A. §-ában foglaltakat a különböző, bírság kiszabását eredményező eljárásokban alkalmazni lehet.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elnökének álláspontja szerint a Kkv. tv. 12/A. §-a a kivételek figyelembevételével valamennyi közigazgatási eljárásban alkalmazandó, amennyiben a vállalkozás megfelel a Kkv. tv. 3. §-ában rögzített kritériumoknak, mivel ezt az értelmezést támasztja alá a Kkv. tv. 2. §-a, amely szerint a törvény hatálya a mikro-, kis- és középvállalkozásokra, azok támogatására, valamint az azokkal kapcsolatos adatszolgáltatásra terjed ki.

Az indítványozó a Kkv. tv. eredeti indokolása, valamint az azt módosító, és a 12/A. §-t 2011. január 1. napjával bevezető 2010. évi LXXXIV. törvény indokolása alapján azt állapította meg, hogy sem az általános, sem a részletes indokolásból nem lehet egyértelműen következtetni a 12/A. § alkalmazhatósági körére. A lényegét tekintve a törvényhely a mikro-, kis- és középvállalkozások esetében az általánostól kedvezőbb szankcionálási helyzetet tesz lehetővé, mivel az első alkalommal megvalósuló, illetőleg feltárt szabályszegések esetén a bírság kiszabása helyett figyelmeztetés alkalmazható.

Az indítvány szerint a Kkv. tv. 12/A. § alkalmazhatósága alapjogi kérdéseket is felvet, mivel a pozitív irányú kivétel érinti az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében rögzített törvény előtti egyenlőség alapvető rendelkezését. A Kkv. tv. 12/A. § esetleges kiterjesztő értelmezésének lehetősége esetén ugyanis az azonos jogsértést elkövető vállalkozás, vagy magánszemély esetében a jogkövetkezmények lényegesen eltérően alakulhatnak. E vonatkozásban utalt az egyes közlekedéssel kapcsolatos szabályszegésekre, illetőleg az e körben alkalmazott közigazgatási bírságokra. A Kkv. tv. 12/A. § alkalmazhatósága – mint ahogyan arra a kúriai ítéletek többsége is rámutat – szoros összefüggésben áll a Kkv. tv. 2. §-ának a hatályt rögzítő rendelkezéseivel. A Kkv. tv. 2. §-a több irányú hatályt fogalmaz meg, azonban nem téveszthető szem elől, hogy a jogszabály csak azokban a jogviszonyokban fejthet ki hatást, amelyekre hatályát saját maga megállapítja.

Az indítványozó hivatkozott a törvény céljára, a törvény szerkezetére, arra, hogy a 12/A. § a törvény III. fejezetében az „Állami feladatok összehangolása” cím alatt került elhelyezésre. A fejezet alcíme a „támogatások felhasználásának, valamint a kis- és középvállalkozások helyzetének felmérése, a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó egyéb rendelkezések” szövegben került meghatározásra. E vonatkozásban azt kell kiemelni, hogy „egyéb rendelkezések” alcím használata elvileg arra is lehetőséget ad, hogy a törvény rendszerétől eltérő szabályozás jogintézmény kerüljön beiktatásra, tehát a Kkv. tv. 12/A. §-a kiterjesztő értelemben kerüljön alkalmazásra.

- II. A Legfőbb Ügyész jogegységi indítvány érdemében kifejtett álláspontja szerint a Kkv. tv. hatálya nem korlátozódik a II. fejezetben részletezett, a Gazdaságfejlesztést szolgáló célirányzatból biztosított támogatási módokra, így a törvény 12/A. §-át sem lehet oly módon értelmezni, hogy azt csak a Gazdaságfejlesztést szolgáló célirányzatból biztosított támogatásokkal kapcsolatos hatósági ellenőrzés során lehetne alkalmazni. A Kkv. tv. 12/A. §-át az abba utólagosan beillesztett második mondat okán sem lehet leszűkíteni a Kkv. tv. 8–9. §-ai alapján igénybevett támogatások ellenőrzése során történő alkalmazásra. Álláspontja szerint arra a kérdésre, hogy mely hatósági ellenőrzések tekintetében alkalmazandó a törvény 12/A. §-a a válasz az, hogy valamennyi olyan hatósági ellenőrzési eljárásban alkalmazandó, amelyeket az említett rendelkezés maga nem sorol a kivételek közé. A Kkv. tv. 12/A. §-ának második mondatában felsorolt körülmények bekövetkezése azonban a kedvezőbb elbírálást a kis- és középvállalkozások esetében is kizárja.

A Legfőbb Ügyész annak a kérdésnek a vonatkozásában, hogy a Ket. hatósági ellenőrzések lefolytatására irányuló általános szabályai miként érvényesülnek az ilyen eljárásokban, több aggályos körülményre is utalt. Álláspontja szerint a törvényhely megfogalmazása nem felel meg a normavilágosság követelményeinek, mivel csak rögzíti a figyelmeztetés törvényi feltételeit, de nem határozza meg a további eljárási szabályokat, annak alakítását, és nem foglal állást abban sem, hogy alternatív vagy párhuzamos jogkövetkezményként kell-e figyelembe venni. Problémának értékelte, hogy míg a Ket. nem ismeri a „figyelmeztetés” fogalmát, addig a Kkv. tv. szerint – első esetben – ez az alkalmazandó intézkedés. Ezen intézkedés ugyanakkor csak az első esetben alkalmazandó, amely további ellenőrzési és nyilvántartási problémákat vet fel, melyek csak jogalkotás útján küszöbölhetők ki.

A Ket. 94. § (1) bekezdés – a felhívás – alkalmazhatóságát egyfelől már maga a Ket. 94. § (2) bekezdésben felsorolt feltételek is korlátozzák, másfelől a 94. § (2) bekezdés b) pontjával összefüggésben több miniszteri rendelet is tiltja a felhívás alkalmazását. Amennyiben tehát a jogalkotó a Ket. 94. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazását írja

elő, illetőleg a 94. § (1) bekezdés alkalmazását megtiltja, úgy a felhívás a kis- és középvállalkozások esetében sem alkalmazható.

- III. A kis- és középvállalkozásokra vonatkozó Kkv. tv. hatályra vonatkozó rendelkezéseiből, és az érintett 12/A. §-ra vonatkozó alcím tartalmából kitűnik, hogy a 12/A. § – az ebben a szakaszban nevesített kivételek figyelembevételével – valamennyi közigazgatási eljárásban alkalmazandó, amennyiben a vállalkozás megfelel a Kkv. tv. 3. §-ában rögzített kritériumoknak. Ezt az értelmezést támasztja alá a Kkv. tv. preambuluma, 1. §-a, 2. §-a, amely utóbbi szerint a törvény hatálya a mikro-, kis- és középvállalkozásokra, kis- és középvállalkozások támogatására, valamint a kis- és középvállalkozásokkal kapcsolatos adatszolgáltatásra terjed ki. A Kkv. tv. hatálya alá tehát nem csak a kis- és középvállalkozások támogatásával kapcsolatos eljárások tartoznak. Az érintett 12/A. § „A támogatások felhasználásának, valamint a kis- és középvállalkozások helyzetének felmérése, a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó egyéb rendelkezések” alcím alatt került elhelyezésre. Utóbbi alcimből az „egyéb rendelkezések” kifejezés a hangsúlyos és ad támpontot a törvényhely értelmezéséhez.
- A 2004. május 4. napján kihirdetett Kkv. tv. preambuluma alapján megállapítható egyértelmű jogalkotói cél a kis- és középvállalkozások támogatása, figyelemmel az Európai Unióhoz csatlakozás folytán előálló jogharmonizációs kötelezettségére. A Kkv. tv. 1. §-ában a jogalkotó egyfelől megerősíti a preambulomot, másfelől megfogalmazza a jogszabály célját, mint a gazdasági feltételek, a versenyképesség javítása az Unió követelményeihez való felzárkóztatás, amit tovább erősít a módosított 7. §-ban újonnan megfogalmazott „magasabb támogatási intenzitás” és a „támogatás ellenében teljesítendő enyhébb kötelezettségek” kifejezés.
- A Kkv. tv. egyértelmű eligazítást ad a személyi hatályt illetően, részben a 2. §-ban, részben a 3–5. §-okban meghatározva a kis és középvállalkozásnak tekinthető „személyi” kört, akik az 1. § szerint a gazdasági élet kedvezményezettjei. A Kkv. tv. 2. §-a rögzíti a tárgyi hatályt is akkor, amikor kimondja, hogy a jogszabály a támogatásokra, illetve az adatszolgáltatásra vonatkozó szabályokat rendezi. A jogalkotó azonban a támogatások felhasználása ellenőrzésének szabályaira, az esetlegesen alkalmazható szankciókra nem tér ki, és így nem ad támpontot a szűkítő értelmezésre sem.
- A Kkv. tv. 12/A. §-át, melyet a 2010. évi LXXXIV. törvény 2. § (2) bekezdéssel történt módosítása iktatott be a jogszabályba, egyértelmű pozitív diszkrimináció. A hozzáfűzött indokolás alátámasztja ezt, amikor kimondja: „megváltozott a törvényhozói hozzáállás a szektorhoz. A szakhatósági ellenőrzést végző szervezetek bírságolási gyakorlata öncélú, csak a bevétel fokozását tartja szem előtt. A valódi cél a jogkövető magatartásra nevelés, ezért első esetben elegendő a figyelmeztetés”. A vitatott szakasz elhelyezésére a Kkv. tv. III. fejezetében „Az állami feladatok összehangolása” főcím, illetőleg ezen belül „A támogatások felhasználásának, valamint a kis- és középvállalkozások helyzetének felmérése, a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó egyéb rendelkezések” alcím alatt került sor, mely azt támasztja alá, hogy kívánatos miszerint a támogatásoktól, azok ellenőrzéstől független esetekben, tágabb értelemben kerüljön sor a megengedő, enyhébb rendelkezés alkalmazására.
- A jogtudomány által kidolgozott elmélet szerint, a közigazgatás részt vesz a jogérvényesítésben, egyik eszköze az ellenőrzés. A hatósági ellenőrzés a jogérvényesítés érdekében végzett speciális ellenőrzési tevékenység, melyet a közigazgatás közhatalom birtokában, a közigazgatási szervezeti rendszertől elkülönült külső jogalanyok irányába, a hatóságok az anyagi jogi normák érvényesítése érdekében végeznek.
- A Kkv. tv. 12/A. §-a a hatósági ellenőrzést végző szervek tevékenységét említi, a többes szám (szervek) arra utal, hogy az ellenőrzés nemcsak a kis- és középvállalkozások által kapott támogatás felhasználásának ellenőrzésére irányulhat.
- A hatósági ellenőrzés általános szabályait tartalmazó a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 88. §-a általában szól az ellenőrzést végző hatóságról, a konkrét ellenőrzés alá vonandó alanyokat: szervezeteket (pl. kkv.), tárgyakat: a magatartásokat, a konkrét alanyokra vonatkozó, betartandó magatartásformákat, illetőleg ennek elmaradása esetén alkalmazandó szankciókat a jogalkotó az ágazati jogszabályokban rendezi. E szabályok alapján végzik a hatóságok az ellenőrzéseket, így például 2003. évi XCII. törvény 86. §, 1997. évi LXXVIII. törvény 45. §, 1996. évi LXXV. törvény 6/A. § szerint.
- A Kkv. tv. 12/A. §-ában rögzítettek alapján megállapítható, hogy általában van szó hatósági ellenőrzésről, annak minden típusa beleérthető e megfogalmazásba – az ott megjelölt kivételeket leszámítva –, nincs a támogatások ellenőrzésére korlátozva. Egyetlen elhatárolási pont, hogy a hatósági ellenőrzés során feltárt jogellenes magatartás szankciója bírság legyen. Hangsúlyozni kell azonban, miszerint a hatósági ellenőrzést végző szerv nem mindig maga járhat el, hatásköre esetenként a jogsértés feltárásában kimerül, jelzése alapján egy másik szerv intézkedhet, az állapíthatja meg a jogsértést és szabhat ki szankciót. Ez utóbbi esetben helyzete a Kkv. tv. 12/A. §-a alkalmazása szempontjából azonos szerepet tölt be a hatósági ellenőrzést végző szervekkel, annak megfelelőjeként fogható fel.

A Kkv. tv. 12/A. § a kis- és középvállalkozások esetében a hatósági ellenőrzés Ket.-ben írt szabályaihoz képest tartalmaz eltérést, melynek lényege, hogy első esetben előforduló jogsértés esetében – a törvényben meghatározott kivételektől eltekintve – bírság kiszabása helyett figyelmeztetést kell alkalmazni. Az ezzel egyenrangú megoldás, hogy tudniillik meg kell vizsgálni a hatóságnak a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontjában szabályozott felhívás jogintézménye alkalmazásának lehetőségét nem vitásan a normaszöveg szerkesztéséből adódó értelmezési nehézséget eredményez, felveti a sorrendiség kérdését.

A két lehetőség egyforma abban, hogy jogellenes magatartást feltételez. A Kkv. tv. alapján a bekövetkezett, nem reparálható, befejezett jogsértés esetén a bírság kiszabása helyett figyelmeztet: a jogsértés tényére és arra, hogy ismétlődés esetén a bírságolásra sor kerül. A Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazhatósága pedig feltételezi – többek között a folyamatosan elkövetett jogsértés okán – a jogszerű állapot helyreállításának lehetőségét, mely határidő tűzésével, a jogkövetkezményekre való figyelmeztetés mellett előírható. A jogalkalmazó akkor jár el helyesen, ha először vizsgálja a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontja szerinti eljárás lehetőségét. Ezzel eleget tesz a fokozatosság elvének, mivel a felhívás alkalmazásakor valójában nem alkalmaz szankciót, szemben a Kkv. tv. által előírt figyelmeztetéssel, amelyre akkor kerülhet sor, ha a Ket. fenti szabálya a Ket. 94. § (2) bekezdés előírásai miatt nem alkalmazható, vagy jogkövető magatartás híján nem vezetett eredményre. A Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontja szerinti eljárás esetén tehát a hatóság – nem fellebbezhető – végzésben határidő tűzésével kötelezi az ügyfelet a jogsértő magatartás megszüntetésére, a jogszerű állapot helyreállítására, ezzel hatósági eljárás megindítása nélkül kezeli a helyzetet. Amennyiben a 94. § (1) bekezdés a) pontja nem alkalmazható, akkor a 94. § (1) bekezdés b) pontja szerint a hatóság hivatalból megindítja az eljárást. A hatóság azonban ekkor nem az ágazati normában előírt eljárást folytatja le, és nem az ott előírt bírság szankciót alkalmazza, hanem visszatér a Kkv. tv.-hez és érdemi – fellebbezhető – határozatában figyelmeztetést alkalmaz az ott előírt kivételek figyelembe vételével.

A törvény alkalmazásának kivételeit részben a Kkv. tv. 12/A. § első mondata, részben a második mondata határozza meg. Az első mondatban a jogalkotó kivételként jelölte meg az adó- és vámhatósági eljárást, valamint a felnőttképzési tevékenységet folytató intézmények ellenőrzésére irányuló eljárást. Az adó- és vámhatósági eljárás kapcsán hangsúlyozandó, hogy a jogszabály szövege az „eljárás” szót használja, míg az indoklás az „ügy” kifejezést. A jogalkotói akaratot az utóbbi tükrözi, mivel kifejezi, hogy a jogsértő magatartás esetén – a jogsértő oldalán jelentkező – nagyobb vagyoni előnyre tekintettel ne mentesüljön az elkövető a bírság alól. Ebből következően azokban az ügyekben, amelyekben az adó- és vámhatóság nem a saját tevékenysége szerinti, hanem pl.: közúti ellenőrzést folytat, és ennek során bírságolna úgy „eljárása” – bár az az adó- és vámhatóság által lefolytatott eljárás – nem sorolható a kivételek közé.

A felnőttképzési tevékenységet folytató intézmények ellenőrzésére irányuló eljárás ilyen problémát nem vet fel.

A további kivételeket a 12/A. § második mondata tartalmazza, mely szerint nem alkalmazható sem a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontja szerinti felhívás, sem a Kkv. tv. 12/A. § szerinti figyelmeztetés, ott felsorolt feltételek teljesülése esetén.

A Kkv. tv. 12/A. §-ra vonatkozó időbeli hatálya – figyelemmel a 2011. január 1. napján történt hatályba lépésre – egyértelmű: a 2011. január 1. napja után indult ellenőrzési ügyekben alkalmazni kell. A 2011. január 1. napján folyamatban lévő ügyek tekintetében a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 33. § (1) bekezdése kimondja, hogy a törvény II.-IV. fejezetét a törvény hatálybalépését követően kihirdetett jogszabályok tekintetében kell alkalmazni. A Jat. 15. § (1) bekezdése a III. fejezetben található, így a Kkv. tv. vonatkozásában nem alkalmazható, mivel a 12/A. § a Jat. hatálybalépését megelőzően kihirdetett jogszabály. Ennek következtében az 1987. évi XI. törvény 12. § (2) bekezdésében foglaltakat kell figyelembe venni, azaz az ügyfélre nézve kevésbé terhes jogkövetkezmény alkalmazandó.

Nyilvántartási problémát vet fel, a Kkv. tv. 12/A. §-ában rögzített „az első esetben előforduló jogsértés esetén” kitétel. Az „első eset”-et ugyanis – a különböző szervezetek által lefolytatott eljárásokat feltételezve – lehetetlen beazonosítani, majd sorrendbe állítani. A Ket. 94. § (3) bekezdése kimondja, hogy a hatóság (1) és (2) bekezdésben foglaltak ellenőrzése céljából nyilvántartást vezet. Ez és bármely más nyilvántartás azonban csak meghatározott hatóság nyilvántartása lehet, meghatározott hatósági ellenőrzés során megállapított jogsértések regisztrálása céljából. Ennek tükrében az első jogsértés, amelynek következménye bírság helyett a figyelmeztetés lehet minden esetben az adott típusú ellenőrzés és hatóság nyilvántartása szerinti jogsértés, azaz minden hatóság előtt mód van egy első jogsértésre, amely nem „egyetlen” jogsértést jelent.

A jogalkalmazás során a Kkv. tv. 12/A. §-a minden esetben ütközik egy, a bírság kiszabását előíró jogszabállyal. Ezeket a jogszabályokat, mint például a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény, a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény vagy a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint a kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII. 21.) Korm. rendelet

általában, minden a jogsértést elkövető jogalany esetében alkalmazni kell, legyen az természetes személy vagy szervezet. A fenti jogszabályokhoz képest a Kkv. tv., az 1. §-ban is meghatározott alanyi kör, és az arra vonatkozó célból – kis- és középvállalkozások védelme – kiindulva speciális jogszabálynak minősül. Ezen túlmenően a Kkv. tv. 12/A. §-a első mondatban nevesített három kivétel megjelölésével megteremtette az alapot arra, hogy az összes többi hatóság ellenőrzése során alkalmazza a fenti jogszabályi rendelkezést.

A jelen jogegységi határozattal alátámasztott kiterjesztő jogértelmezés alkotmányossági problémákat vethet fel az indítványban foglaltaknak megfelelően azokban az esetekben, ahol nincs ésszerű indoka a kis- és középvállalkozások és más jogalanyok megkülönböztetésének, a kis- és középvállalkozások előnyben részesítésének, ugyanazon hatósági ügy esetében.

A 12/A. § által nyújtott lehetőség, pozitív diszkrimináció az Alaptörvény XV. cikkében foglalt törvény előtti egyenlőséget nem sérti, mivel ugyanezen cikk (4) bekezdése kimondja, hogy „Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti”. A Kkv. tv. 12/A. §-a úgy tűnik éppen ezen a fentiekben jelzett felzárkóztatás érdekében került beillesztésre a jogszabályba.

A pozitív diszkrimináció alkalmazása ugyanakkor a jogalkotó számára nem jelent feltétlen szabadságot: alkalmazása nem sértheti az egyenlő méltóságú személyként kezelés alkotmányos követelményét, s nem ütközhet az Alaptörvényben pozitívan megfogalmazott alapjogokba sem, miként ezt az Alkotmánybíróság határozataiban több alkalommal rögzítette [ABH 1990, 49., 1/1995. (II. 8.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az önkényes, ésszerű indok nélküli megkülönböztetés sérti az emberi méltóság alapját, mert ilyen esetben a törvényhozó bizonyosan nem kezelte az érintetteket azonos méltóságú személyként, s nem értékelte mindegyikük szempontjait azonos körülményekkel, figyelemmel és méltányossággal. Az ilyen szabályozás „a pozitív diszkrimináción belül is alkotmányellenes”. A 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, [ABH 1992, 280, 281.] a pozitív diszkrimináció tekintetében ugyanakkor megállapította, hogy a mentességek és kedvezmények megállapításánál a jogalkotót széles körű mérlegelés illeti meg, s ennek során érvényesíthet az Alkotmányból le nem vezetett célkitűzéseket is.

A Kkv. tv. alkotmányos célból, a gazdasági verseny elősegítése miatt alkalmaz pozitív diszkriminációt a kis- és középvállalkozásokkal szemben, mert tekintettel van sajátos gazdasági működésükre, versenyképességi helyzetükre, piaci tudásukra, vagyis arra, hogy ugyanazon magatartásért kiszabott bírság egy kis- és középvállalkozást ellehetetleníthet, akadályozhatja a piacra lépésben, a piaci tevékenység folytatásában, míg egy nagyvállalkozásnak ilyen hátrányokkal aligha kell számolnia. Az előnyben részesítés oka tehát a kis- és középvállalkozások gazdasági működésének elősegítése a kis- és középvállalkozások sajátosságaira tekintettel.

Budapest, 2013. november 13.

Dr. Darák Péter s. k.,
a jogegységi tanács elnöke

Dr. Rothermel Erika s. k.,
előadó bíró

Dr. Márton Gizella s. k.,
bíró

Dr. Kovács András s. k.,
bíró

Dr. Stark Marianna s. k.,
bíró

Dr. Hajdú Edit s. k.,
bíró

Sipőczné dr. Tánczos Rita s. k.,
bíró

IX. Határozatok Tára

A miniszterelnök 6/2014. (I. 22.) ME határozata helyettes államtitkár kinevezéséről

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 220. § (2) bekezdése alapján, az emberi erőforrások miniszterének javaslatára

dr. Köpeczi-Bócz Tamást az Emberi Erőforrások Minisztériuma helyettes államtitkárává

– 2014. január 15-ei hatállyal –

kinevezem.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Biró Marcell,

a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 2–4.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyar kozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető.